

WARUNKI PRYZNANIA ŚWIADCZENIA UZUPEŁNIAJĄCEGO

SU może otrzymać osoba, która spełniła łącznie następujące warunki:

- jest obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej lub cudzoziemcem legalnie przebywającym na terytorium RP,
- zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- ukończyła 18 lat,
- jest niezdolna do samodzielnej egzystencji i niezdolność ta została stwierdzona właściwym orzeczeniem,
- oraz:
 - nie jest uprawniona do emerytury ani renty, nie ma ustalonego prawa do innego świadczenia pieniężnego finansowanego ze środków publicznych, np. zasiłek stały, zasiłek okresowy (warunek nie dotyczy jednorazowych świadczeń) ani nie jest uprawniona do świadczeń z zagranicznej instytucji właściwej do spraw emerytalno – rentowych, albo
 - jest uprawniona do w/w świadczeń (emerytury, renty albo inne świadczenia pieniężne finansowane ze środków publicznych, łącznie z kwotą wypłacaną przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno – rentowych),
ale ich łączna wysokość brutto nie przekracza 1 600 zł

WAŻNE!!! Przy ustalaniu kwoty 1 600 zł nie uwzględnia się kwoty renty rodzinnej przyznanej dziecku, które stało się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy przed ukończeniem 16 roku życia lub w czasie nauki w szkole przed ukończeniem 25 roku życia

Pobyt w ZOL lub w zakładzie pielęgnacyjno – opiekuńczym (np. DPS) nie stanowi przeszkody do przyznania i pobierania świadczenia uzupełniającego.

WARUNEK NIEZDOLNOŚCI DO SAMODZIELNEJ EGZYSTENCJI

Niezdolność do samodzielnej egzystencji może zostać stwierdzona tylko poniższymi orzeczeniami:

- orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji (**orzeczenie wydane przez ZUS**),
- orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji (**orzeczenie wydane przez ZUS**),
- orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- orzeczeniem o zaliczeniu do I grupy inwalidzkiej wydane przez komisję lekarską ds. inwalidztwa i zatrudnienia dla celów rentowych przed 1 września 1997 r., które nadal zachowało swoją ważność, pod warunkiem, że nadal przysługuje świadczenie ustalone w oparciu o to orzeczenie.

WAŻNE!!! Jeżeli wnioskodawca nie ma orzeczenia potwierdzającego niezdolność do samodzielnej egzystencji albo upłynął okres na który zostało wydane, do wniosku o świadczenie uzupełniające należy dołączyć zaświadczenie o stanie zdrowia wydane przez lekarza nie wcześniej niż na miesiąc przed złożeniem wniosku oraz dokumentację medyczną, jeżeli wnioskodawca ją posiada

Prawo do świadczenia uzupełniającego ustala się na okres, na który została orzeczona niezdolność do samodzielnej egzystencji.

WYSOKOŚĆ ŚWIADCZENIA UZUPEŁNIAJĄCEGO

Wysokość świadczenia uzupełniającego = 1600 zł minus suma świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych, nie więcej niż 500 zł

ŚWIADCZENIE UZUPEŁNIAJĄCE PRZYSŁUGUJE W WYSOKOŚCI:

500 ZŁOTYCH

Jeżeli suma świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych **nie przekracza 1100 zł**

niższej niż 500 ZŁOTYCH

Jeżeli suma świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych **przekracza 1100 zł, a nie przekracza 1600 zł**

POSTĘPOWANIE O PRYZNANIE ŚWIADCZENIA UZUPEŁNIAJĄCEGO

Świadczenie uzupełniające, zwane 500+ dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji przyznaje się na podstawie wniosku złożonego w organie właściwym przez osobę zainteresowaną lub jej przedstawiciela ustawowego, pełnomocnika albo opiekuna faktycznego.

Do wniosku o świadczenie uzupełniające należy dołączyć:

- orzeczenie potwierdzające niezdolność do samodzielnej egzystencji (jeżeli wnioskodawca posiada jedno z wymienionych powyżej orzeczeń i nie przedłożył go wcześniej organowi rentowemu),
- prawomocny wyrok sądu przyznający dodatek pielęgnacyjny (jeżeli wyrok ten był wykonywany przez inny organ właściwy niż ZUS),
- **dokumenty niezbędne do ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji** (jeżeli wnioskodawca nie posiada jednego z wymienionych powyżej orzeczeń, nie ma orzeczonej I grupy inwalidzkiej i nie przyznano mu dodatku pielęgnacyjnego wyrokiem sądu), tj.:
 - zaświadczenie o stanie zdrowia (wydane przez lekarza nie wcześniej niż na miesiąc przed złożeniem wniosku),
 - dokumentację medyczną oraz inne dokumenty medyczne mające znaczenie dla wydania orzeczenia,
- dokument potwierdzający prawo do emerytury i renty zagranicznej lub innego świadczenia zagranicznego o podobnym charakterze i ich wysokość, wystawiony przez zagraniczną instytucję właściwą do spraw emerytalno – rentowych (w przypadku osób uprawnionych do tych świadczeń),
- orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wydane przed 1 października 2019 roku (w przypadku posiadania takiego orzeczenia)

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE ORAZ WNIOSKI DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE www.zus.pl oraz w placówkach ZUS